

[Miljøministeren.]

ne, der skulle til overfredningsnævnet, vil jeg sige, at 1) er der en dyrtidsregulering i denne forhøjelse, og 2) er det en forhøjelse, som er foretaget for at lette og forenkle overfredningsnævnets arbejde. Men vi kan da se på i udvalget, om denne forhøjelse er den rigtige.

Så spørger både hr. Camre og flere andre vedrørende § 60 a, om det ikke er for lidt kun at have mulighed for indgriben over for støjvoldende sejlads, og man nævner den private flytrafik, ligesom hr. Lembourn rejser knallertproblemet. Jeg mener, det er spørgsmål, vi kan se på i udvalget. Med hensyn til knallertspørgsmålet kan jeg da sige, at der i den nye færdselslov er visse muligheder for begrænsninger. Jeg tror, at knallertstøjen i højere grad hører under justitsministeriets område, men jeg er da helt enig med hr. Lembourn i, at det så afgjort er et miljøproblem. Man har jo knallerter, der næsten ikke kan høres, og så har man nogle, der ikke er til at holde ud at høre på, så jeg er enig i betragtningen og vil gerne være med til at se på det.

Jeg er enig med hr. Aksel Pedersen i, at vi skal prøve at bevare de rigtige former i vores fredning, også under hele denne forenklingsprocedure. Også spørgsmålet om at nedskære budgetterne, efterhånden som arbejdet nedskæres, vil jeg gerne vende tilbage til i udvalget.

Til hr. Hans Bjerregaard vil jeg sige, at nu lød det, som om vi var ved at frede hele den danske jord. Jeg tror, det er rigtigt at nævne, at vi har fredet 2 pct. af den danske jord. Det er alt, hvad der indtil dette øjeblik har været mulighed for og penge til, og jeg ved ikke, om der havde været grund til at frede flere områder. Men jeg er meget villig til at komme i udvalget og belære hr. Hans Bjerregaard om disse ting. Jeg mener også, at det under visse forhold er ganske nødvendigt at frede områder, som de er. Det var også en af de ting, en af de øvrige ordførere var inde på, nemlig at frede områder som det, de er, og bevare dem som det, de var, at de ikke gror til, at de ikke ændrer karakter og dermed mister den værdi, som var årsag til, at man fredede dem.

Jeg er enig med hr. Ingomar Petersen i, at kan vi få et bedre oplysningsarbejde, en bedre debat, vil der også være et bredere

grundlag, og så vil mange af de bemærkninger, vi hører omkring fredningen, sikkert også forsvinde.

Om spørgsmålet om skiltningen, som flere var inde på, skal det vel siges, at lovforslaget strammer reglerne. Om det så ikke strammer nok, kan vi da også arbejde videre med. Jeg vil også godt henvise til, at der er visse muligheder i byggeloven over for byområderne, og der er visse muligheder i kommuneplanlægningsloven for at tage fat på dette problem. Det kan vi vel også vende tilbage til.

Som sagt, jeg vil sige tak for de positive bemærkninger, der har været til denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget for fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til byggelov.

(Lovforslag nr. 143. Fremsat 13/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Det forslag til en ny byggelov, som vi her skal behandle, er en klar følgelov af det kommuneplanlægningslovforslag, som netop er blevet diskuteret. Formålet har været at samle reguleringsbestemmelserne vedrørende arealerne i kommuneplanlægningsloven og så bestemmelserne vedrørende bygnernes opførelse og indretning og deres friarealer i denne byggelov.

For så vidt angår selve de materielle bestemmelser i lovforslaget, er der ikke tale om de store ændringer i forhold til den gældende retstilstand. Hovedsagen er vel den, at Københavns kommune nu inddrages under den almindelige byggelov, og det sy-